01/12/2019

Митрополит Амфилохије: Хришћани су призвани да буду носиоци Божанске љубави

Његово високопреосвештенство Архиепископ цетињски Митрополит црногорско-приморски г. Амфилохије данас, у 24. недјељу по Духовима, служио је са свештенством Свету архијерејску литургију у Цетињском манастиру.

Тумачећи прочитано Јеванђеље о исцјељењу крвоточиве жене и васкрсењу Јаирове кћери, Високопросвећени Митрополит је поручио да овај свијет почива на Божанској љубави која се кроз сам дотицај Христове хаљине, појављивала, откривала и извирала, зрачила и зрачи око Њега до данас.

„Божанска љубав је она кроз коју је Бог створио све што постоји. Божанска љубав је она којом је Господ помиловао и праоце наше, Адама и Еву, када су се огријешили, отуђили од Бога и од Његове хаљине, погазили Његову заповијест. Он им је обећао да ће Ева у мукама рађати, али да ће доћи Онај који ће побиједити демонску силу. И та Божанска љубав се пројавила

доласком Сина Божјега који је вјечна Божанска љубав и мудрост, који је дошао и чудотворио и чудотвори до данас.“

Нагласио је да је све што се догађа здраво и свето у овом свијету, засновано на том Његовом присуству и дотицању Њега и Његове хаљине. Љубав Христова није сагласна обичном људском разуму, већ све што се догађало кроз њу превазилази људски разум:

„То су посвједочили дивни Божји угодници кроз вјекове, не само ова жена крвоточива и Јаирова ћерка. Колико је оних који се дотицали Господа, који су се жртвовали Његовом љубављу за свој живот и за живот свијета“, бесједио је владика и казао да је само један број њих записан у календару наше свете Цркве. Подсјетио је да данас прослављамо тројицу таквих мученика Христових: Светога Платона, Свете мученике Романа и Варула Отрока, дијете од 12 година као што је била и Јаирова ћерка.

Свети Платон мученик је мученички пострадао одбивши да се одрекне Христа и поклони лажним идолима. На пријетње да ће га убити, рекао је: Постоје двије врсте живота и двије врсте смрти. Има пролазни живот земаљски и има вјечни непролазни живот. Постоји пролазна смрт земаљска и постоји вјечна и непролазна смрт у паклу. Ја се клањам ономе који је дародавац тог вјечнога живота и вјечне мудрости.

„Љубав Христова, саможртвена љубав је она која је испунила његово биће, ум и душу, као и Светога мученика Романа који је био ђакон Цркве Христове у Антиохији.“

Подсјетивши на његово житије и заједничко страдање са дјететом Варулом за Христа, када су одбили да се поклоне лажним идолима, Митрополит је нагласио да су они претрпјели земаљску пролазну смрт од безбожника свога времена, али су зато задобили вјечни и непролазни живот, и спасили се од вјечне смрти која сналази оне који се одричу живога Бога и вјечнога живота, и који се клањају ономе што је пролазно и ништавно.

У архипастирској бесједи Архиепископ цетињски Амфилохије је нагласио да је основно призвање свакога човјека који се рађа на овој земљи да позна непролазну и вјечну љубав Христову која превазилази разум. Он је казао да су ту љубав познали данашњи мученици које прослављамо, као и сви други безбројни мученици кроз историју рода људскога:

„Свети мученици, страдалници за Христа Господа, жртвовали су се испуњени Христовом љубављу и они су кроз вјекове свједоци те Божанске љубави“,

бесједио је Митрополит црногорско-приморски.

Један од таквих је и Свети Јован Крститељ, који је жртвовао себе за правду и истину Божију, казао је владика и подсјетио да у Цетињском манастиру цјеливамо његову руку и дио Часнога крста, на коме је разапет Господ, као и мошти Светога Петра Цетињскога. Високопреосвећени Митрополит је казао да су свети мученици живи свједоци да је љубав Христова, Бог као љубав, мјера људскога живота:

„Ти свједоци кроз вјекове и данас свједоче и призивају све људе да се поклоне вјечној љубави, а не ономе што је пролазно и смртно, што је ништавно, да се не клањају лажним идолима којих је било и у она древна времена, а којих има и данас можда и више, само што су данас перфиднији.“

Појаснио је да лажни идоли данас добијају друга имена, не зову се више Јупитер и сл, него се зову људска култура, обоготворење културе, култура без култа. А култура је важна, зато што култ, Божија служба тој љубави Божанској, даје значење стварима и предметима, храмовима и ономе што је стварао човјек кроз историју.

„Оног тренутка кад то што је човјек стварао, што назива културом, изгуби истински смисао, и када се кроз њега не служи Богу, него се претвара у идол, и када се њему човјек клања, онда човјек постаје многобожац, клања се смрти и наштавилу и пролазности. У наше вријеме нема ништа мање многобожаца и пагана него у она древна времена, зато је призвање нас хришћана да будемо живи свједоци живога Бога, носиоци те Његове Божанске саможртвене љубави која не тражи своје, која се жртвује и само дарује на начин како је Бог себе даривао човјеку и овоме свијету“, закључио је у својој пастирској бесједи Његово високопреосвештенство Архиепископ цетињски Митрополит црногорско-приморски г. Амфилохије.

Весна Девић

— mitropolija.com / Фото: Јован Д. Радовић